

Finansklagenemnda Person

Avgjørelse FinKN-2018-054

2.2.2018

Frende Livsforsikring AS

Sykeforsikringer/barnekasko

Alpint – hopp – korsbåndskade – ulykkesbegrepet – salær.

Twist om en skade, forårsaket av vridningstraume etter hopp i skibakken, kunne anses som en ulykkesskade. Sekretariatet avgjorde saken i medhold av delegert myndighet og la til grunn at den beskrevne hendelsen ikke kunne anses som en ulykke etter vilkårene. Nemnda var enig i sekretariatets avgjørelse og selskapet ble gitt medhold.

Saksfremstilling

Forsikrede (f. 1994) var utsatt for et vridningstraume etter et hopp på ski 28.3.16. I en erklæring fra G. Legesenter samme dag heter det:

Vridningstraume på ski dag, sterke smerter og følelse av instabilitet i kneet.

Rtg viser ikke noe sikkert tegn til fraktur i kneet, men kanskje en liten avulasjonsfraktur på mediale fibiacondyl? MCL virker å være røket og det samme gjør ACL.

...

Hun ble deretter behandlet på S. sykehus, og det heter i det polikliniske notatet av 5.4.16:

Var på ski 28.03. og pådro seg en vridningstraume. Mistanke om ligamentskade i kneet. Røntgen uten funn. Fått ortose.

I skademeldingen til et annet selskap, datert 10.4.16, skrev forsikrede:

Jeg hoppet på ski, etter landing sviktet beina, og det ene benet ble vridd ut i siden. Dette medførte at Jeg ikke kunne stå eller gå, og måtte bli hentet av røde kors. ...

Forsikrede tok e-postkontakt med selskapet 11.10.16:

... I Mars 2016 var jeg ute for en ski-ulykke og røyk korsbandet. ... Det er nå konstatert at dette er en skade som utgjør 5 % invaliditet for resten av livet.

I skademeldingen 13.10.16 heter det:

Eg stod på slalomski, var på G., V. Resort. Hoppa på slalomski i "parken", landa og så svikta beina i landinga, høyre fot stod fint, men venstre fot blei vridd ut til sida og skia hang på.

Selskapet avslo fordi skaden ikke var forårsaket av en plutselig ytre begivenhet.

I klagen til Finansklagenemnda beskrives hendelsen slik:

Hun hoppet på et "hopp" i parken. A landet fint på begge beina, men kjente brått at venstre bein ble vridd ut til siden og beina svikte under henne. Skiene som egentlig skal løse ut, hang på, og A. skled nedover med venstre fot vridd ut til siden. Da A stoppet opp og fikk av seg skiene greide hun å reise seg opp, men hun greide ikke å belaste venstre fot. ...

Forsikrede har i det vesentlige anført at ACL-rupturen er omfattet av ulykkesbegrepet. Et annet selskap har betalt erstatning. Det er et tungtveiende moment ettersom definisjonen av ulykke er den samme, se FinKN-2015-310. Forsikrede landet fint på begge beina etter hoppet. Venstrefoten

skled imidlertid plutselig ut til siden, og skien løste ikke ut slik den skal. Forholdene utviklet seg ikke slik forsikrede forventet. Dette taler for at den ytre situasjonen utviklet seg på en uventet måte.

Det medfører noe risiko å stå på slalåmski. I kontrollerte former inne i løypeanlegget er risikoen mye mindre enn om man eksempelvis kjører utenfor anlegget. Dette tilsier at forsikrede har utsatt seg for en liten risiko. Hun er dyktig på ski, og ville normalt ikke hatt problemer med å skli over et hopp i mye større fart enn det hun gjorde. Det er vist til FinKN 2014-480, FSN-7411 og Rt.1988 s. 394 og Rt. 2005 s. 1757 premiss 47-48.

Selskapet må betale sakskostnadene.

Selskapet har i det vesentlige anført at hendelsen, slik den er beskrevet, ikke er en ulykkesskade etter vilkårene, jf. Rt 1988 s. 394 og nemndas avgjørelser 2014-276, 2015-438 og 2017-396. Det følger av Rt. 1988 s. 394 at det skal stilles små krav til "den ytre begivenhet", men at noe i den ytre situasjon må ha utviklet seg på en uventet måte, og at det er dette som medførte skaden. Ulykkesbegrepet må tilpasses den risiko den forsikrede med vilje har utsatt seg for. Skade oppstått ved landing etter hopp i en skipark kan ikke anses som en plutselig fysisk, ytre begivenhet. Det er ikke fremkommet opplysninger om at det under hoppet inntrådte noe uventet i den ytre situasjonen. Ved hopp på ski, må man lande. Det er ikke noe uventet som oppstod i landingen.

Hensynet til forsikringskollektivet tilsier at selskapet ikke kan åpne opp for å utvide forsikringens dekningsfelt. At et annet selskap har innvilget erstatning, kan ikke innebære at selskapet blir bundet.

Sekretariatets avgjørelse

Nemndas sekretariat avgjorde saken 28.11.17 i medhold av delegert avgjørelsesmyndighet, jf. lov om klageorganer for forbrukersaker § 22, jf. pkt. 11 i saksbehandlingsreglene. Forsikrede fikk ikke medhold i klagen.

Sekretariatet la til grunn at skaden ikke skyldtes et sammenstøt med bakken, og følgelig ikke var å anse som en ulykkesskade, jf. 2017-317, 2017-120, 2013-534, 2015-399 og 2017-396.

Sekretariatet la videre til grunn at nemnda som utgangspunkt ikke tar stilling til spørsmål om dekning av advokatutgifter, jf. 2017-267, 2017-289 og 2017-598.

Forsikrede klaget avgjørelsen inn til nemnda 14.12.17. Det er ikke sendt inn ny dokumentasjon av betydning for avgjørelsen.

Finansklagenemnda Persons begrunnelse

Nemnda er enstemmig enig i sekretariatets avgjørelse.

Finansklagenemnda Persons konklusjon

Selskapet gis medhold.

Ved behandlingen deltok Karin M. Bruzelius (leder), Ingrid Smedsrud (nestleder), Hege Opheim (nøytralt oppnevnt medlem), Mildrid Felland (selskapsrepresentant), Gro Farestvedt (selskapsrepresentant), Paal Bjønness (forbrukerrepresentant) og Ingebjørg Kiil (forbrukerrepresentant).